

Bilindiği üzere yargı hizmetlerinin etkinleştirilmesi amaçlı hazırlanan ve kanunlaşan 6352 sayılı (3.Yargı Paketi) yasa ile değişikliğe uğrayan 2004 sayılı İcra İflas Kanunu ile yediemin depo ve garajlarında hukuken muhafazasına gerek kalmayan malların tasfiye edilmesine ilişkin maddeler yer almakta ve aynı yasa maddeleri gereği bu iş ve işlemler yasal takvime göre bu dönemlerde gerçekleşmeliydi. {jcomments on}

Yasada yapılan bir çok değişiklik uzun süre tartışıldı. Haczedilemezlik algısını baştan sona yenileyen yasal değişiklikler kamu oyunu uzun süre meşgul etti.Ancak değişikliğe uğrayan ve herkesçe mantıklı bulunan konu tartışmasız depo ve garajlarda haczedilerek terk edilen malların tasfiye edilmesi ve nihayetinde ekonomiye kazandırılmasıydı.Zira depo ve garajlara saklanmak üzere bırakılan mahcuz (hacizli) malların bir çoğu gerek ilgililerinin duyarsızlığı gerekse bürokrasiye takılarak çürümeye terk ediliyor başta yediemin depo ve garajları olmak üzere bu durumdan herkes zarar payını alıyordu. Söz konusu malların ekonomi ve hayat akışı dışında kalmaları en başta milli servetin çürümesi olarak nitelendirilerek bir çok mecrada haberlere de konu oldu yıllarca.

Nihayet ilgililer bu duruma dur demek ve artık bu manzaranın yaşanmasını engellemek için bir takım yasal düzenlemeler yaptı.Peki neydi bu düzenlemeler.

Öncelikle İcra İflas Daireleri bu durumda olan malları belirleyecek,ardından yasanın yürürlüğe girme tarihi olan 05.01.2013 tarihi itibari ile resen yani hiç bir talebe bağlı kalmaksızın kendiliğinden bu malların ilgililerine (borçlu yada mal sahiplerine) yediemin ücretlerini ve masrafları ödeyerek bu malları geri alabileceklerini içeren bir yazı gönderecek ,gelen geri dönüşlerin dışında kalan mallar ise İİK.88 Md. gereği satışa çıkarılacak yapılan satış işlemi netice vermez yani mal alıcı bulmaz ise kurulacak komisyon malın imhasına yada yediemine ücretine mahsuben devrine karar verecekti...

Ne var ki teoride gayet güzel ve açık olan bu iş ve işlem silsilesi uygulamada tıkanı. Sürece göre depo ve garajlardaki eskiden süre gelen mal ve zimmet yığını çoktan azaltılmış , mal sahipleri mallarına kavuşmuş olmalıydı. Yurt genelinde bir çok icra dairesi işi tebligat aşamasına kadar geç de olsa getirdi. Ancak olması beklenen satış işlemleri bir türlü başlamadı. İstisnai durumlar ve dairelerde yok değil.

Sistem uygulamada bir çok çelişkiyi beraberinde getirdi. Bunları özetleyecek olursak ; bir çok

personel tarafından yapılacak satış işlemlerinde yolluk alınıp alınmayacağı konusunun muammasa olduğu görüşü, alınacaksa nereden alınacağı sorusu, alınmayacaksa bunun kendilerine bir angarya olduğu iddiası, yedieminin söz konusu mallar üzerindeki ücret alacağına karşın malın mülkiyetinin devrini istememesi durumu, kurulacak komisyon tarafından imhasına karar verilecek olan malın yediemin ücretinin ne olacağı, ücret verilmeksizin yada bu hakkın muhatabı olmaksızın bu işlemler yapılacak ise B.K.574 hapis hakkı kullanımına karşın nasıl bir yol izleneceği konuları bunlardan bazılarıdır.

Yırtılan yedieminlerin yakası...

Yapılacak olan tasfiye işlemleri ve tasfiye edilen depolar yerine lisanslı yediemin işletmelerinin kurulacağı öne sürülerek 2012 yılı ücret tarifesine devam edileceğinin açıklanması, tasfiye edilmeyi bekleyen yüzlerce yediemin işletmesinin süreç boyunca ve halen kira, işçi, elektrik ve su gibi bir çok kalem giderinin devam ettiğinin unutulması, tasfiye edilecek mallardan doğan muhafaza ücretlerini zaten yıllardır alamamış olan ve sürecin tıkanıklığından dolayı alamamaya mahkum olan yedieminler... En kötüsü ise sonunu ve hatta yarınını bilemeyen, yıllardır madden ve manen kendini ve hayat akışını bu işe yoğunlaştırmış maddi ve manevi yatırımlarda bulunmuş yedieminlerin işlerine yatırım yapamadıkları gibi belirsizlik bulutu içinde yönünü kaybetmesidir...